

THEATERKRANT

RECENSIE

COCO CHANEL

ULRIKE QUADE COMPANY / JO STRØMGREN KOMPANI

★★★★★ POPPENTHEATER

13 APRIL 2017 - THEATER BELLEVUE, AMSTERDAM - SPEELLIJST

EEN NIET IN WOORDEN TE VANGEN TOVEREN

Door Loek Zonneveld gepubliceerd 14 april 2017

Al in de eerste scènes zien we een soort verval dat alleen op het toneel kan en ook alleen met de incomplete lichamen die we 'poppen' noemen. Ergens in dat begin wordt het kakelend hoofd van modekoningin Coco Chanel al pratend door poppenspelers van haar romp gescheiden en in een designhandtasje gepropt, waarna op de romp een rebbelende schedel wordt geplaatst.

Nee, een van A tot Z biografie van modemythe en parfumicoon Coco Chanel is deze voorstelling bepaald niet. Om zoiets zelfs opzichtig te vermijden is de vertelling van Ulrike Quade en de Noor Jo Strømngren bewust schetsmatig gehouden en bijna een stripverhaal geworden, een *dance macabre* op de muziek van een klankbeeld door Strijbos & Van Rijswijk.

De scenografie is een grote open doos met doorwaadbare 'wanden' van witte draden. Door de achterwand schitteren witte meubels. Er is een donkere vloer die wel van marmer lijkt. Die vloer wordt permanent in tweeën gedeeld middels een aan touwen hangende 'wand' van stof, aan de ene zijde pluizig wit, aan de andere kant donkerrood. Er is een *clair-obscur*-belichting voorzien die het geheel iets griezeligs geeft.

En dan zijn er die onvolkomen, niet volledige, hangende, dansende, zwevende, zittende figuren. Poppen. Maar dat is het woord niet. Een kopvoeter. Luisterend naar de naam Jean Cocteau. Elegant bewegende rompen. Hoofden met en zonder gelaat. Persoonlijkheden met gezichten die helemaal *hoed* zijn geworden. Of onderlijven die zich los hebben 'gezongen' van een lijf, die een en al been zijn, of elegante voeten op handen als *spitzen*, dan wel klepperend galopperende armen als rap verloren lopende benen.

Poppen op het toneel, ik kan er geen genoeg van krijgen. Ook en vooral omdat mijn fantasie almaar op de verkeerde voet of hiel of hak wordt gezet en uitbundig met de poppenspelers mee beweegt. En die spelers, dat zijn er per 'pop' of 'figuur' soms wel twee of drie, hier en daar de verbeeldingskracht volgend van het Japanse Bunraku-poppenspel, maar hier zo eigenwijs anders en zo razendsnel van de ene truuk naar een andere foef schakelend, dat deze toeschouwer van puur kijkergeluk niet meer weet waar te kijken.

Ergens op drie kwart van de vijf kwartier is er dan opeens die scène waarin de poppen-*mécaniciens* zichzelf én de bespeelde kunstfiguur langzaam ontdoet van een knellend corset. En op het moment dat het rijgljffe in een laatste ruk los raakt, dwarren spelenster en pop beiden in één beweging op de vloer uit

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

03-05-2017 20:30
Theater De Blauwe Kei
Veghel

12-05-2017 20:30
Stadsschouwburg Utrecht
Utrecht

20-05-2017 20:30
Chasse Theater Breda
Breda

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELN

- [Pop Arts Festival op Amsterdam FM](#)
- [Papercut](#)
- [De wand](#)
- [Table Manners](#)

TAGS

[Coco Chanel](#), [Frieda Pittoors](#), [Jo Strømngren](#), [Pop Arts Festival](#), [Pop Arts Festival 2017](#), [Strijbos & Van Rijswijk](#), [Ulrike Quade](#)

elkaar. Ook door de wonderschone muziek is er op zo'n moment sprake van een toveren dat bijna niet meer in woorden te vangen lijkt.

Voortdurend duikt de kettingrokende mythe Coco Chanel op, in meerdere stadia waarin haar vurig bezette, drukdoende en deels corrupte leven gevangen raakt in een kerker van elegantie en tirannie. Als ze dan uiteindelijk, als wellicht ooit zondagskind op een zondag door de zachte krachten van het sterven te grazen wordt genomen, en de van toneelspeelster Frieda Pittoors geleende stem piepend en krakend tot stilstand is gekomen, dan kijken we naar een klein wonder met grote consequenties.

Foto: Sanne Peper

[Sterren toegekend door de redactie]

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2017

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.